



NEKAZARITZAKO USTIATEGIA

DEFINIZIOA

(Nekazaritza eta Elikagaigintza Politikari buruzko, abenduaren 23ko, 17/2008 Legea)

Nekazaritzako ustiategia: titularrak (pertsona fisikoa zein juridikoa) nekazaritza-jardueraren baitan enpresa moduan antolatutako ondasun eta eskubideak, baldin eta unitate tekniko-ekonomikoa osatzen badute, orokorrean ekoizpen baliabide bertsua eta kudeaketa bakar bat izaten duena, eta helburua, batik bat, merkaturatzea baldin bada. Zenbait kasutan, gerta liteke laborantzarako azalerak gutxieneko neurri jakina (lurra lantzeko unitate minimoa) betetzeko exijitzea.

Nekazaritza-jardueratzat hartuko da: laborantzako, abeltzaintzako edota basogintzako produktuak lortzeko egin beharreko lanak. Eraldaketa, ontziratzea eta merkaturatzea ere nekazaritza-jardueratzat joko dira, baldin eta ustiategian bertan egiten badira; bai eta ustiategiaren mantentze-lanak ere.

Nekazaritzako ustiategikoak dira:

- a) Ustiategiari atxikitako lurrak, horien jabetza araubidea edozein dela ere. Horren barruan sartzen dira, gaur egun lantzen ez direnak, baina nekazaritzako izaera gordetzen dutenak, eta baita ere, ehiza-esparru pribatu gisa ustiatzen direnak.
- b) Nekazaritzako lurrean jasotako eraikinak edo instalakuntzak, nahiz eta ez egon ustiategiari zuzenean lotuta;
- c) Ustiategiari atxikitako erabilera eta gozamen eskubideak;
- d) Ustiategiari atxikitako nekazaritzako lanabesak, tresnak eta makinak, bai oso-osoan zein zati baten atxikita daudenak;
- e) Ustiategiari atxikita dauden animalia eta beste ondasun eta eskubide guztiak, balio ekonomikorik badute eta ustiategiko titularrarenak badira.